

N:o 7.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 mars 1893.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 105 § skiftesstadgan.

(Lagutskottets utlåtande n:o 12.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har erinrats, att då skiftesmannen enligt 115 § i gällande skiftesstadga vore berättigad att låta med öfverlemnande af renoverad karta åt skiftesdelegarne anstå ett helt år från det ett skifte blifvit fastställt, deraf följde, att kartan under besvärstiden icke vore tillgänglig för skiftesdelegarne. Denna omständighet vållade, å ena sidan, att obefogade besvär, ledande till onödiga kostnader, ofta anfördes och, å andra sidan, att besvär icke anfördes, som haft verkligt skäl för sig, samt att i hvarje fall den anmärkta omständigheten syntes föranleda till att, der besvär öfver skiftesförrättningen anfördes, desamma saknade nödig fullständighet och reda. I saknad af karta vore nemligen skiftesdelegaren icke ens i tillfälle att undersöka, huruvida längden och bredden af ett utlagdt skifte vore öfverensstämmande med kartan och öfriga skifteshandlingar, och i fråga om graderingen, kunde densammas lämplighet ej bedömas, då man ej

alltid kunde veta, hvarest de egofigurer vore belägna, som delningsbeskrifningen i nummerföljd angåfve. Skiftesmannen borde därför jemväl vara skyldig att, derest sådant yrkades, för delegarne å förrättningsstället tillhandahålla skifteskartan, utan särskild ersättning, under trenne dagar, räknadt från avslutningsdagen.

Jemväl Riksdagen anser önskligt, att skiftesdelegarne innan besvärstidens utgång sättas i tillfälle att med ledning af skifteskartan underkasta skiftesförrättningen pröfning. De fördelar, som i den gjorda framställningen blifvit antydda, synas äfven af en dylik anordning med skäl kunna förväntas, och det gäller endast att gifva denna anordning en väl afpassad form, så att den, på samma gång den medför afsedt gagn för skiftesdelegarne, icke varder oskäligt betungande för skiftesmannen. I sådant hänseende har emot ifrågavarande framställning syntts kunna anmärkas, att den tid, under hvilken skifteskartan enligt densamma skulle hållas tillgänglig för skiftesdelegarne, blifvit alltför knappt tillmätt, då densamma bestämts till allenast tre dagar. Särskildt torde detta gälla med hänsyn till förhållandena i landets nordligare delar. Vidare synes man icke kunna ålägga skiftesmannen att utan ersättning qvarstanna å förrättningsstället för att tillhandahålla skifteskartan åt skiftesdelegare, som önska taga del af densamma.

Riksdagen, som är öfvertygad att en anordning i den föreslagna rigtningen, om ock i en delvis annan form, bör kunna åvägbringas, har, då en mera omfattande utredning af de på frågan inverkande omständigheter, än som af Riksdagen kunnat åstadkommas, emellertid torde vara af nöden, ansett lämpligast, att frågan blefve bragt under Eders Kongl. Maj:ts pröfning, och får Riksdagen fördenskull anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagstadgande derom, att karta öfver laga skifte skall hållas delegarne i skiftet till handa under viss tid efter skiftets avslutande.

Stockholm den 3 mars 1893.

Med undersåtlig vördnad.
